

A magyar honvéd vereckei találkozósa Árpád vezérrel, hisszük, az értelemnek, az összefüggő gondolkozásnak, az egymásra utaltság érzésének visszatérését jelenti ebbe az oktanul összekuszált dunai világba. Da ha a szük és kicsinyes, kapzsi és naiv politika még tovább akarja feszíteni a reménytelenül torz hangokat sikoltozó húrt, emlékeztessük rá, hogy nekünk, akik Árpád bölcs remekének képét tisztán őrizzük iskoláinkban és lelkünk mélyén, — nekünk a magyar honvéd még mást is hozott: mélységes megnyugvást, határozottságot, elszántságot. Felszabadította ruszin testvéreink földjét és testét, de felszabadította a mi lelkünket is, amely eddig 1919 szörnyű emlékei alatt mardosta és kisebbitette önmagát. A magyar honvéd cicoma nélküli hősi embersége átalakította a csonka ország lelkét. A csonkokban újra kering a régi vér s a csonkok sebes végén új pihékkel jelentkeznek a régi szárnyak.

Hankiss János

HAZAFISÁG

*Ma szikratüz csak egy külön szívébe,
Holnapra már nagy testvérérzelem,
Mely a viharba is lobogva, égve
Uralkodik büszkén százezreken.*

*Ma szikra, holnap láng, majd egy tüzerdő,
Mely bíborával az égig lobog,
Hiába tiprod el, mindég növekvő,
S ha szunnyad is, nem oltják el korok.*

*A fáradott ük, haldokolva még
Nagy honszerelme égő fáklyalángját
Átadja s minden az utódra száll át.*

*Meggyújtja ő s a tűzár szerteárad,
Átadja gyermekének, ez fiának,
Aztán tovább, tovább... S a fáklya ég!*

Kosztolányi Dezső

Ez az ifjúsági vers (1906), amely a nagy költő új kötetében (*Szeptemberi áhítat*, Bpest, Révai, 1939) jelent meg, új oldaláról mutatja be Kosztolányit. Ez a szép kötet egyébként is tele van meglepetéssel és ismeretlen kincsekkel.